

Sygnatura akt XI C 1514/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2015 r. we W.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko M. E. (1)

o zapłatę 1 529,85 zł.

powództwo oddała.

Sygn. akt XI C 1514/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą we W. w pozwie z dnia 30 lipca 2014r. domagała się zasądzenia od pozwanej M. E. (2) kwoty 1529,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i przyznania zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z o.o. zawarta została umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze dłużnika 1. (...), na podstawie której pozwana uzyskała dostęp do usług świadczących przez (...) Sp. z o.o. i była zobowiązana do uiszczania opłat. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona wierzytelność stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Pozwana została wezwana do zapłaty pod rygorem przelania wierzytelności na rzecz (...) S.A. Wobec upływu wyznaczonego terminu do dokonania zapłaty (...) Sp. z o.o. zawarł z (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności w dniu 6 maja 2004r. Następnie w dniu 7 listopada 2005r. (...) S.A. przelał wierzytelność względem pozwanej na (...) a następnie ostatni z wymienionych podmiotów w dniu 10 października 2006r. zbył dochodzona wierzytelność na stronę powodową. Na zadłużenia składa się kwota 93,51 zł. z terminem płatności na dzień 29 czerwca 2001, kwota 87,84 zł. z terminem płatności na dzień 28 lipca 2001r. i kwota 750 zł. z terminem płatności na 28 października 2001r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 maja 2004r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w W. a (...) S.A. we W. zawarta została umowa cesji wierzytelności, której przedmiotem były bezsporne i wymagalne wierzytelności pieniężne względem byłych abonentów, wynikające z niezapłaconych należności głównych (faktur i not odsetkowych oraz odsetek), przy czym umowa miała charakter ramowy. W wykonaniu umowy cedent przedstawiać będzie cesjonariuszowi cyklicznie oferty sprzedaży wykazów wierzytelności, które będą obejmowały należności wynikające z niezapłaconych należności głównych, not odsetkowych oraz odsetek. Każda oferta dotyczyć będzie jednego wykazu wierzytelności; każdy przygotowany przez cedenta wykaz wierzytelności stanowić będzie oddzielny załącznik do umowy o numerze odpowiadającym numerowi zbywanego wykazu wierzytelności; przekazanie wierzytelności z danego wykazu wierzytelności dochodzi do skutku z

chwila złożenia przez cesjonariusza potwierdzenia przekazania wierzytelności poprzez złożenie podpisu w Protokole Przekazania wierzytelności.

dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 9-10;

W dniu 7 listopada 2005r. pomiędzy (...) S.A. a (...) zawarta została umowa przelewu wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności szczegółowo opisane w załączniku szczegółowe dane zawarte były w załączniku - na płycie CD.

dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 11;

W dniu 10 października 2006r. zawarta została pomiędzy (...) a stroną powodową umowa przelewu wierzytelności, na mocy której cedent zobowiązał się do przeniesienia na rzecz cesjonariusza wierzytelności obejmujących należności główne oraz odsetki w łącznej kwocie wskazanej w załączniku – płycie CD zabezpieczonej hasłem dostępu.

dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 12;

Sporządzone zostało pismo, skierowane do pozwanej M. E. (2) o zamiarze rozpoczęcia sądowego etapu dochodzenia długu wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wskazujące na zadłużenie w kwocie 1528,13 zł.

dowód:

- pismo (...) S.A. z dnia 26 czerwca 2014r., k. 14;

Sporządzony został druk o nazwie „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, gdzie wskazano m.in. numer klienta, imię i nazwisko pozwanej, jej adres zamieszkania, kapitał, odsetki i koszty.

dowód:

- druk „wyciąg elektronicznego załącznika do umowy cesji”, k. 13;

W dniu 23 lipca 2014r. strona powodowa na podstawie art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004r. o funduszach inwestycyjnych wystawiła „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej”, w którym oświadczyła, że w dniu 6 maja 2004r. (...) S.A. nabyła od (...) Sp. z o.o. w W. wierzytelność wobec dłużnika M. E. (2), wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze dłużnika 1. (...), a następnie (...) S.A. dokonała cesji przedmiotowej wierzytelności na (...) a następnie ostatni z wymienionych podmiotów w dniu 10 października 2006r. zbył dochodzoną wierzytelność na stronę powodową.

dowód:

- „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej (...) z dnia 23 lipca 2014r.”, k.8;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się od pozwanej zapłaty należności wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, powołując się na to, że dochodzona wierzytelność została przelana przez (...) na (...) S.A. na

podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 6 maja 2004r. Następnie w dniu 7 listopada 2005r. (...) S.A. przelał wierzytelność względem pozwanej na (...) a następnie ostatni z wymienionych podmiotów w dniu 10 października 2006r. zbył dochodzoną wierzytelność na stronę powodową. Na dowód nabycia wierzytelności strona powodowa przedłożyła umowy cesji wierzytelności, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej.

Sąd powziął wątpliwości co do legitymacji procesowej strony powodowej (art. 339 par. 1 kpc) i przeprowadził postępowanie dowodowe.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana. Winien został określony stosunek prawny, z którego ona wynika. Ważne jest zatem wskazanie stron tego stosunku, świadczenia jak również jego przedmiotu. Kodeks cywilny nie posługuje się pojęciem cesji globalnej. W literaturze określając ten rodzaj czynności wskazuje się, że obejmuje ona większość a nawet wszystkie wierzytelności, nawet przyszłe, przysługujące wobec jednego lub kilku dłużników. Nie wzbudza kontrowersji cesja globalna, gdy istniejące wierzytelności zostały dostatecznie oznaczone (tak K. Zagrobelny, Komentarz do Kodeksu cywilnego, Warszawa 2006, CH BECK, str. 877).

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanej wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z o.o. w W..

W celu wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanej strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowy sprzedaży wierzytelności, jednakże umowy te nie wykazują, że przejście na nabywcę wierzytelności względem pozwanej na podstawie przedłożonych umów było skuteczne. Każda z umów powołuje się na załącznik – w formie płyty CD stanowiący wykaz zbywanych wierzytelności, jednakże do żadnej z umów wykaz taki nie został dołączony. Dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanych cesji wierzytelności wobec pozwanej, jej rodzaju i wysokości nie stanowi także złożony do akt druk zatytułowany „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji”. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i doktryną do wydruków zawartości plików komputerowych należy stosować odpowiednio przepisy o dowodzie z dokumentu. Wydruk powinien odpowiadać wymaganiom stawianym dokumentowi, czyli zawierać podpis oraz oznaczenie daty jego sporządzenia. Wydruk opatrzony datą i podpisem osoby, która go sporządziła stanowi oświadczenie tej osoby, że dokonała takiego wydruku. Natomiast nie jest objęty domniemaniem, że takie oświadczenie jest zgodne ze stanem rzeczywistym. Na potrzeby postępowania dowodowego niezbędne jest zaznaczenie daty sporządzenia wydruku oraz zaopatrzenie go w podpis. Wydruk stanowi oświadczenie osoby, która go sporządziła, iż dokonała danego wydruku. Jakkolwiek nie można przyjąć, że oświadczenie to jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, to należy przyjąć, że przedmiotowy środek dowodowy ma charakter dokumentu prywatnego świadczącego o istnieniu zapisu komputerowego określonej treści w chwili dokonywania wydruku. W ocenie Sądu wyciąg z dokumentu podobnie jak kserokopia – jako częściowe odwzorowanie oryginału – może być uznany za dowód w sprawie, jednakże pod warunkiem, podpisania go przez osobę, która go sporządziła i poświadczenie jego zgodności z oryginałem. Dla uznania zatem wyciągu za dokument prywatny, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w nim treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej tym wyciągiem, podobnie jak przy kserokopii dokumentu. Takim oświadczeniem będzie umieszczone na wyciągu i zaopatrzone podpisem poświadczenie zgodności wyciągu z oryginałem. Dopiero wtedy można uznać wyciąg za dokument prywatny świadczący o istnieniu oryginału o treści i formie w nim odwzorowanej. Bez wspomnianego poświadczenia wyciąg nie może być uznany za dokument.

Odnosząc się do dowodu w postaci „wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji” należy mieć na uwadze, że umowy cesji wierzytelności powoływały się na wykazy wierzytelności. Przedłożony przez stronę powodową wyciąg

w ocenie Sądu nie stanowi wyciągu z załączników do umów, gdyż nie jest to lista wierzytelności, co nie pozwala na weryfikację przedłożonego wyciągu. Wobec tego, że przedłożonemu wyciągowi nie można przypisać cech dokumentu, nie można również uznać go za inny środek dowodowy w rozumieniu art. 308 k.p.c.

Podobnie jak wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji wierzytelności Sąd ocenił dowód w postaci pisma (...) S. A. z dnia 26 czerwca 2014r. Jest to kserokopia, która nie została poświadczona za zgodność z oryginałem. Na marginesie należy jedynie wskazać, że z kserokopii tej nie wynika, aby miała ona dotyczyć zawiadomienia pozwanego o cesji wierzytelności, ani też w czym imieniu pismo zostało wystawione.

W odniesieniu do dowodu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej uznać należy, że jest to dokument prywatny, z którego wynika jedynie domniemanie zawarte w art. 245 k.c. Nie jest to wystarczający dowód dla stwierdzenia skuteczności cesji wierzytelności.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim stronę, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz treść art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanej i z tego obowiązku się nie wywiązała, co skutkowało oddaleniem powództwa. Okoliczność przejścia wierzytelności ściśle określonej na rzecz nabywcy (istnienie legitymacji czynnej) jest okolicznością istotną, którą sąd bierze pod uwagę z urzędu. Obowiązkiem strony powodowej było wykazanie nabycia konkretnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanej, czego jednak nie uczyniła.

Sąd nie orzekał w wyroku o kosztach procesu, albowiem strona powodowa w całości przegrała proces, a pozwana nie poniosła żadnych kosztów procesu.